

budgettet i smaa Stykker, og give os disse enkelte Dele, den ene Deel efter den anden, — og derhos, medens at Udvalget selv, og vistnok med god Grund, har havt Sagen under Forhandling, jeg troer i omtrent 9 Uger, saad at forlange af os Andre, at vi skulle sætte os ind i Betænkningen saa hurtigt, at vi ere istand til at stille de Uendringsforslag, hvortil vi maatte finde os foranledigede, med et Baresel af 24 Timer, det forekommer mig ikke at være en Fremgangsmaade, der er skikket til at give den anden Forhandling sin rette Charakter. Det synes næsten aldeles nødvendigt at maatte tvinge Mange til ved 3die Behandling at komme frem med det, som burde have fundet sin Afgjørelse ved anden Behandling. Jeg skulde derfor, hvis der ikke fra Udvalgets, fra Ministeriets eller fra Formandens Side fremkommer Vtringer, som tyde paa, at det maa ansees i høi Grad ønskeligt, at man fik de Par Dage til, som her er Spørgsmaal om, til at begynde paa Finantslovens Behandling, rigtignok troe, at det var rettest at nægte den begjerte Tilladelse.

Winther: Det har ikke kunnet være mig andet end tilfredsstillende at see, hvor fløgt vi have handlet, som ifjor modsatte os Udsættelsen af Revisorvalget; vare Revisorerne blevne valgte ifjor, og havde de foretaget de Arbejder, som Thinget i sin vedtagne Instrux allerede havde paalagt dem, da havde nu Udvalget ikke behøvet at savne mange af de Dplysninger, som det nu har havt saa ondt ved at skaffe sig. (Nei! Ja!) Jeg skal documentere det. Man har sagt, at man ikke godt kunde skaffe disse Lister frem over Gageforskud og andre lignende Under-Bilag; dem havde man kunnet skaffe frem, hvis Revisorerne havde været valgte, og hvis de havde udført det Arbejde, Thinget havde paalagt dem; thi det var jo netop et Arbejde, som de skulde fuldføre, at bringe disse Lister til en Overfluelighed for Thinget. Jeg siger altsaa, det glæder mig, at jeg ikke var med at forhindre Valget af Revisorer ifjor; jeg troer, at denne Udsættelse af disse Bilag har kostet eller vil koste Landet mange flere Penge, end vi havde tænkt paa fra først af. Det, som forøvrigt bevægede mig til at indbøde mig, Drødet her, det var den Omstændighed, at der i

den Deel af Budgettet, som nu er foreslaaet at skulle deelviis behandles, ogsaa forekommer Forslag til Meddelelse af visse Pensioner. Da jeg for min Part ikke vil stemme for nogen Pensions Meddelelse, uden først at have seet, til hvilken Grad, til hvilken Størrelse Pensionerne i det Hele opløbe, saa vil jeg spørge, om det ikke skulde være muligt, at idetmindste disse Pensioners Behandling og disse Bevilgelse kunde blive udsat, indtil Pensionlisten i det Hele foretages. Det forekommer mig, at man saameget lettere maatte kunne gjøre dette efter de Dplysninger, som den ærede Formand nylig meddeelte, ifølge hvilke vi dog ikke kunne vente at blive færdige med disse Affnit, inden vi have hele Betænkningen liggende for os. Skulde det ikke kunne skee, da maa jeg ogsaa stemme for det samme, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenh. Amts 4de Dist. (Krieger), der synes at have antydet, at han var imod denne deelwise Behandling af Finantsloven.

Monrad: Det, som har været Udvalget magtpaaliggende, er, hurtigt muligt at bringe Betænkningen til Forsamlingens Kundskab; det har været Udvalgets og ogsaa min Overbeviisning, at denne Fremgangsmaade var rigtig, og det er derfor, at vi ere gaaede ud. Om man derefter ønsker at behandle Loven deelviis eller ikke, anseer jeg med Hensyn til Udvalget for at have mindre Betydning, men jeg troer, at Forsamlingen vil billige, at vi hurtigt muligt meddele den vor Betænkning, efterhaanden som vi blive færdige med den. — Om Forsamlingen saa vil vente med at tage den under Behandling, indtil det Altsammen er omdeelt, det er et andet Spørgsmaal, paa hvilket jeg ikke nærmere skal indlade mig. Der kan vist anføres Meget imod det; men jeg troer vist, at Forsamlingen i hvert Fald vil billige, at vi hurtigt muligt, efterhaanden som vi blive færdige, meddele den vor Betænkning. (Ja!)

Formanden: Det, der altsaa vil følge af, ikke at gaae ind paa Forslaget, vil jo være, at Finantsloven ikke kommer til Behandling før efter Nytaar; men da kunde til Gjengæld vel ogsaa det Duffe eller den Forventning være berettiget, at man kunde faae Betænkningen sluttet inden Julen. Man vilde da kunne holde færre Møder for at give Finantsudvalget Tid